

seveda še ni razvidno, da je vsa himna bila prevedena v slovenščino, vendar je mogoče sklepati, da so vsaj deli bili prevedeni, med njimi vsekakor tisti, ki so imeli večji pomen za duhovno življenje. Med nje bi šteli res »plemenito drevo«, saj je to homonim za »križ«.

Izraz »plemenit« najdemo pri Megiserju (*Dictionarium quatuor linguarum*, Clagenfurti 1744, F 2b). Ob slovenskem »žlahtnik«, »žlahten«, pozna še hrvaško »plemenit« za latinsko »nobilis«.

Za nemško »edelgeschlecht« pa pozna ob slovenskem »žlaten (verjetno tiskovna napaka za žlahten) rod« še »žlahtno pleme«. Beseda »plemenit« ima svoj vir v besedni družini »pleme«, kar je razvidno deloma tudi pri Pleteršniku (II, 55). Pričakovali bi

gotovo slovensko »žlahtno drevo«. V Dalmatinovem Registru pa najdemo pod »shpencerije« kot kranjski izraz za »slovensko-bezjačko« »dragu oli plemenitu«. Bohorič v slovnici pa zapiše za »plemenit« »nobilis« in za »žlahten« »idem«. Torej sta pri Bohoriču oba izraza enako vredna, oziroma imata isti pomen. Vendar bi mogli sklepati, da je izraz »plemenit« bil verjetno manj znan na Kranjskem, saj ga Dalmatinov Register ne prišteva med kranjske besede in za kranjsko »žlahten« pozna spet le »slovenski-bezjački« »plemenit«. In tako bi mogli sklepati, da »frater Petrus« ni bil doma na Kranjskem, temveč je prišel v Bistvo iz drugih slovenskih ali hrvaških krajev.

Jože Rajhman
Maribor

NOVA RUSISTIČNA JEZIKOSLOVNA REVIJA

Profesor nove visoke šole v Celovcu (University of Klagenfurt) A. V. Isačenko je začel pri založniški družbi D. Reidel (Nizozemska) izdajati rusistično revijo z naslovom *Russian Linguistics — International Journal for the Study of the Russian Language*; v uredniškem svetu, ki šteje 19 članov, je zbral močan mednarodni štab slavistov, ki pripadajo različnim generacijam in jezikoslovnim smerem, od tradicionalistov (V. Kiparsky, G. Shevelov) do strukturalistov in generativcev (npr. B. A. Uspenskij, R. Ružička), zato lahko pričakujemo, da bo glasilo takšno podobo izoblikovalo tudi z znanstvenimi prispevki. Revija bo izhajala štirikrat letno, skupno na približno štiri- do petsto straneh; objavljala bo razprave in ocene, posebno pozornost pa bo posvetila kratkim prikazom najvažnejših rusističnih jezikoslovnih del, ki so izšla v zadnjem letu; prispevki bodo tiskani samo v rusčini ali angleščini.

V prvem zvezku so objavljene štiri razprave: L. D'urovič (Lund) obravnava sistem deležnikov v sodobnem ruskem knjižnem jeziku (3—14), M. S. Flier (Los Angeles) piše o premenah soglasnikov j/v v ruskih izglagolskih izpeljankah, npr. *bit' — boj — probivat', gnit' — gnoj — zagnivat'* ipd. (15—31); krajši članek švedskega slavista A. Sjöberga (Stockholm) zasleduje zgodovino ruskega samostalnika *glaz*, ki je zamenjal staro besedo *oko*, in ugotavlja, da je bil *glaz* v tem pomenu zapisan že leta 1583 v spisu nemškega alkimista Thurneysserja (doslej so najzgodnejša pričeva-

nja o besedi *glaz* datirali okrog leta 1600); pariški slavist Jacques Veyrenc govori o glagolski valentnosti in nominaciji, o razmerju *upravljat' korablem* : *upravljenije korablem*, *uvažat' kolleg* : *uvaženie k kollegam*, ipd. (37—45).

Za poživitev objavlja revija oceno razprave J. Millerja (Edinburgh) *Towards a Generative Semantic Account of Aspect in Russian* in avtorjev odgovor nanjo (A Reply to Hulanicki). Med ocenami obravnavata dve, ki jih je prispevala G. Hüttl-Worth (Dunaj), rusko leksiko 18. stoletja; ocenjevani knjigi (Veselitskega — o abstraktni leksiki in Biržakove idr. — o izposojenkah v 18. stoletju) sta le del široko zasnovane raziskave ruskega besedja, ki jo vodi Ju. S. Sorokin in ki naj bi bila do kraja uresničena v izčrpnem slovarju ruskega besedišča od Petra I. do Puškina; gre torej za najpomembnejše obdobje zgodovine modernega ruskega knjižnega jezika. H. Birnbaum (Los Angeles) ocenjuje knjigo I. Taleva (1973) o tkim. drugem južnoslovanskem vplivu na rusko pismenstvo, Th. Wrigstad pa najnovejšo razpravo Padlužnega in Čekmana o beloruskem glasoslovju; po zadnji oceni sklepamo, da novo glasilo ne bo omejeno samo na rusko jezikovno problematiko, ampak bo seglo tudi po ukrajinskih in beloruskih jezikoslovnih vprašanjih.

Zadnji razdelek revije (79—103) z naslovom *Bibliographical Survey* je z izjemo

enega sestavka izpolnil glavni urednik A. Isačenko sam; z zgoščenimi in poantiranimi prikazi važnejših razprav in knjig o ruskem jeziku (v glavnem iz leta 1973) informira bralce o nekaterih upoštevanja vrednih dosežkih rusistike v SZ in drugod. Poročila obsegajo največ po eno stran in so tu in tam tudi kritično zaostrena, kot npr. tisto (95) o kaj malo pomembnem članku (H. Wilde), ki govori o Solženicinovem »jeziku skrajne jasnosti«; brez škode bi lahko izostalo poročilo o V. Kiparskega obrav-

navi **Б** in **б** v nekaterih slovanskih pripodah.

Zgledno opremo revije in prijeten tisk motijo številni »škrati«, ki jih bo, tako upamo, vesten korektor pregnal iz nadaljnjih števil.

Vsebina prvega zvezka nove revije, ime glavnega urednika in imena uredniškega sveta zagotavljajo novemu slavističnemu glasilu nedvomno uspešno znanstveno prihodnost.

F. Jakopin

Filozofska fakulteta v Ljubljani

ZBOROVANJE SLAVISTOV V POSTOJNI

Vsakoletno zborovanje slavistov bo v letu 1975 po sklepu občnega zbora septembra v Postojni. Svečani del zborovanja bo posvečen spominu postojnskega rojaka Lojza Kraigherja, ki mu bomo odkrili spominsko ploščo. Zborovanje bo trajalo tri dni, predvidoma od četrтка do vključno sobote. Dva dneva bosta delovna, tretji dan pa bo ekskurzija v okolico Postojne.

Delovni dnevi bodo zajemali tri osnovna področja širšega zanimanja slavistov: pol dneva bo namenjenega metodičnim vprašanjem, pol dneva jezikoslovju in pol literarni vedi; pol dneva je rezerviranega za zborovanje, ki bo posvečeno 40-letnici Slavističnega društva in spominu Lojza Kraigherja, nekaj časa pa bo rezerviranega za razpravo o aktualnih vprašanjih slavistov.

Delovne polovice bodo v skladu z našimi težnjami po oživitvi razprave med člani razdeljene na dva dela: najprej bodo po tri plenarna tematska predavanja o aktualnih vprašanjih vseh treh omenjenih disciplin; sledila bo razprava, ki bo organizirana po sekcijah in po problematiki. V zvezi s tem razpisujemo razpravo. Kdor želi razpravljati o vprašanjih, ki strokovno zanimajo slaviste, naj prijavi prispevek Republiškem odboru Slavističnega društva Slovenije, Ljubljana, Aškerčeva 12, do 15. aprila 1975; prispevek naj časovno ne preseže deset minut govorjenja.

*Republiški odbor Slavističnega
društva Slovenije*